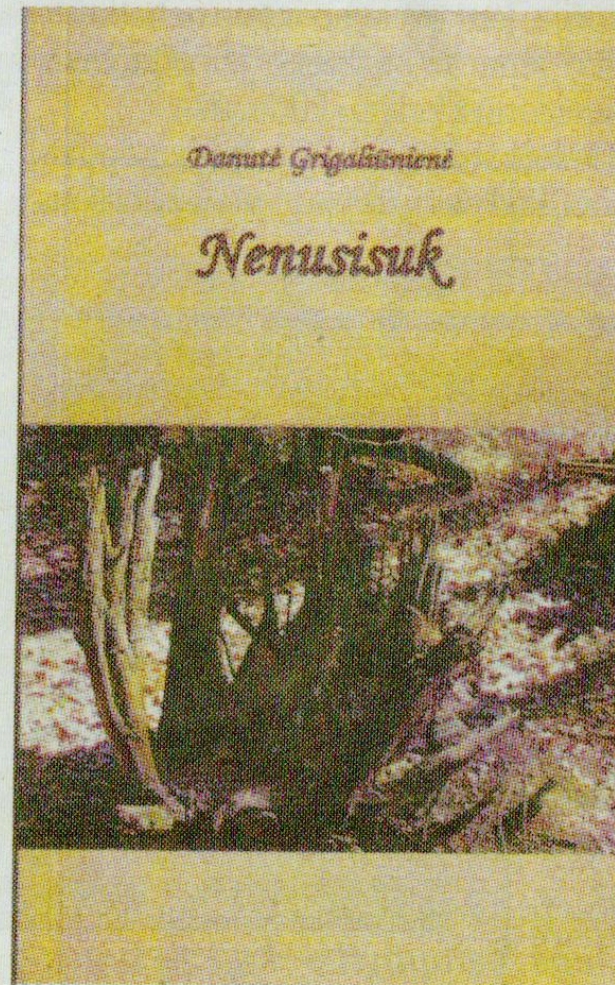

Danutės Grigaliūnienės eilėraščių knyga „Nenusimink“

Jonas LAURINAVIČIUS

Kaišiadoretė Danutė Grigaliūnienė išleido eilėraščių knygą „Nenusimink“. Kaip ją apibūdina pati autorė? „Knygos pagrindinė mintis – žmogus ateina vienas ir išeina vienas“. Tai, žinoma, reali tiesa. Neginčijama. Tačiau tarp atėjimo ir išėjimo – visas gyvenimas. Ilgas ar trumpas, saldus ar kartus, o gal visoks, sunkiai keliais žodžiais apibūdinamas.

Kai žinai tą tikrąjį autorės gyvenimą, kurį užplūdo itin sunkūs išgyvenimai (prieš keletą metų dingo be žinios sūnus), kitas negandas – nori nenori – vis tiek kitaip skaitai jos posmus. Ne tiek skaitai eilutes, kiek tai, kas slypi tarp eilučių, kas nepasakyta, bet aiškiai jaučiama. Tad giliau, plačiau apimi gyvenimo faktų ir kūrybos visumą, susimąstai, kiek asmeniniai išgyvenimai sąlygoja poeziją.

D. Grigaliūnienė savo eilėraščiuose atvira, drąsi, kartais žodžių, kaip sakoma, kišenėje neieškanti, drėbteli ir aštresni, pagal situaciją. Tačiau ir romantikos esti. Ir to kasdieniško paprastumo.

Lengva skaityti jos eilėraščius: žodžiai lyg patys ramiai, gyvybingai, žaismingai rikiuojasi į eilutes, o ne varu varomi, ne grūdami, ne spraudžiami.

Net jeigu kalbama apie vienatvę, kalbama skausmingai, bet gyvai, be tuščių dirbtinių aimanų.

Štai eil. „Žodžiai sau“:

*Motinos diena,
O aš viena.
Langą papuošė
Migla.
Nuo tapetų
Gėlės atsiknojo,
Tyliai sugulė
Prie mano*

*Koju...
Viešpatie,
Kokius žodžius
Dabar tau
Kalbėt turiu?
Aš vienui viena
Tarp sienų
Keturių.*

Naująją D. Grigaliūnienės knygą sudaro trys skyriai. Kai kurie iš jų (pvz., „Padėk, dangau“) – tarsi mini poemos, eilėraščių ciklai.

Ypač akivaizdžiai jaučiama meilė gamtai, ryškūs rakursai į pagrindinį įkvėpimo šaltinį – vaikystę, gimtuosius namus, artimuosius.

Knygą išleido „Gijos“ literatų klubas, spausdino kaišiadoriškė UAB „Printėja“.

Iliustruota D. Kavaliausko nuotraukomis.